

บทที่ ๒๒

มานี "พ่อ ให้ มานี ไปซื้อผ้า นะคะ"

พ่อ "มานี ยังไปไม่ได้

มานี เป็น เด็ก และ เจ้าแค้น มัน แค้น มาก

มัน รัง มาก ไม่ได้

ปีติ กับ มานะ ก็ ไปซื้อ มัน

มานี จะ ไปซื้อ มัน อีก

ซื้อ กัน สอง คน สาม คน เจ้าแค้น ก็ แยก

พ่อ จะ เล่า นิทาน ให้ฟัง"

"วันหนึ่ง ม้า แก่
เด็ก สิบคน รอ
บ้าง ว่า แก่ไป
เก้าคน พา กัน
มี เด็ก หนึ่งคน
เอา ไม้ ตี ขา
ม้า ลุก เด็ก แย่
ม้า ร้องไม่ได้

นอน แผ่ ชู คอ
ขอ ขี่ ทุกวัน
จะ ไม่ขี่ มัน
อยู่ บ้าน พอใจ
ชน จะขี่ ม้า
ให้ พา ร้อง ใจ
ล้มแผ่ ลงไป
ล้มทับ เด็ก ชน"

พ่อ "ดูซิ มานี ม้า แยะ ไหม"

มานี "เขา ไม่น่า ดี ม้า นะคะ พ่อ"

พ่อ "เขา เป็น เด็กดี ไหมไหม มานี"

มานี "ไม่ใช่ ค่ะ"

พ่อ "มานี นับ ดูซิ เด็กดี กี่ คน"

มานี "หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า หก เจ็ด แปด เก้า
เก้าคน ค่ะ พ่อ"

พ่อ "เด็ก ไม ดี มี กี่ คน"

มานี "หนึ่งคน ค่ะ"